

ת"פ 1818/08/20 - מדינת ישראל נגד אברהים אלחמידי -נדון,אחמד אבו כף - בעצמו

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 1818-08-20 מדינת ישראל נ' אלחמידי(עציר) ואח'

לפני כב' השופט יובל ליבדרו

המאשימה: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד גיורא חזן

נגד הנאשמים: 1. אברהים אלחמידי -נדון
2. אחמד אבו כף - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד נאשף דרוויש

גזר דין בעניינו של הנאשם 2

מבוא

1. הנאשם 2 (להלן: "הנאשם") הורשע על פי הודאתו בכתב האישום בביצוע עבירה של יבוא סמים מסוכנים, עבירה לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 וזאת תוך הסתייעות ברכב לביצוע פשע, לפי סעיף 43 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961.
2. מעובדות כתב האישום עולה כי עובר לתאריך 22.7.2020 בשעה 06:50 במועד שאינו ידוע סיכמו ביניהם הנאשם, נאשם 1 (להלן: "הנאשמים") ואחרים שזהותם אינה ידועה וביניהם גם תושבי מצרים (להלן: "המצרים") לייבא ממצרים לישראל סם מסוכן מסוג קנבוס בכמות מסחרית. לצורך ייבוא הסם הנאשמים הצטיידו בפרטי לבוש לשם הסוואת זהותם וברכב מסוג "רייזר מאווריק" אשר נגנב ביום 19.6.2020 מבעליו ואשר לוחיות הזיהוי שלו הוסרו ומספר השלדה שלו הושחת (להלן: "הרייזר"). במסגרת הסיכום הגיעו המצרים ביום 22.7.2020 בסמוך לשעה 06:50 אל גדר הגבול בין ישראל למצרים (קו דיווח 203) כשהם מצוידים בסולם אותו הניחו על הגדר. באותו מועד ולשם ביצוע הייבוא הגיעו הנאשמים באמצעות הרייזר אל הגבול וחנו בסמוך לגדר הגבול. הנאשמים ירדו מהרייזר. הנאשם 1 נשאר בסמוך לרייזר לשם העמסת הסם המסוכן ואילו הנאשם ניגש אל הגדר לשם מסירת הסם המסוכן לידי הנאשם 1. במקביל להגעת הנאשמים המצרים טיפסו על הסולם והחלו להשליך מעבר לגדר הגבול אל תוך שטח ישראל תיקים המכילים סם מסוכן. הנאשם לקח תיק המכיל סם ומסר אותו לידי הנאשם 1 וזה העמיסו לכלוב שהיה ממוקם על חלקו האחורי של הרייזר. מיד לאחר מכן ניגש הנאשם לעבר תיק

סם נוסף שנזרק על ידי המצרים לשטח ישראל, ואולם כוחות הביטחון אשר נכחו במקום החלו לרוץ לעבר הנאשמים במטרה לעצורם. הנאשם 1 נעצר במקום והנאשם החל לברוח לאורך הגדר עד שנעצר. במקביל, המצרים, שהותירו תיק סמים שטרם הספיקו לזרוק לשטח ישראל בסמוך לגדר הגבול בצד המצרי ותיק נוסף על הגדר עצמה, ברחו מהמקום. כוחות הביטחון תפסו את ארבעת התיקים שהכילו סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל של 54.24 ק"ג.

3. הנאשם כפר במיוחס לו וביקש להמשיך בהליך ההוכחות אף לאחר שהנאשם 1 הורשע ונדון בנפרד לשלוש שנות מאסר וחצי ועונשים נלווים, ואולם בהמשך ההליך הודה אף הוא בכתב האישום המתוקן, שלא במסגרת הסדר טיעון.

טיעוני הצדדים

4. המאשימה טענה כי אף שבעניינו של הנאשם 1 טענה למתחם עונש שונה מזה שקבע בית המשפט בגזר דינו של הנאשם 1, הרי שבשל הנסיבות הייחודיות והשיקולים הזיהויים בין הנאשמים, עותרת היא לקבוע בעניינו של הנאשם את אותו מתחם עונש הולם שנקבע בעניינו של הנאשם 1, קרי מתחם עונש הולם שנע בין 3 ל-5 שנות מאסר.

באשר לעונש שבתוך המתחם עתרה המאשימה לגזור על הנאשם עונש חמור מזה שנגזר על הנאשם 1 וזאת בשל העובדה שלנאשם עבר פלילי (ותעבורתי) מכביד יותר מאשר זה של הנאשם 1. בנוסף, הפנתה המאשימה לכך שהנאשם ביצע את העבירה דן בעודו אסיר ברישיון ועת תלוי ועומד כנגדו עונש מאסר על תנאי בן 8 חודשים מתיק אחר, שאף שאינו בר הפעלה יש לראות בו כנסיבה לחומרה בתיק זה (בשל הדמיון הקשור בהסתייעות ברכב לצורך ביצוע עבירה).

המאשימה עתרה להטיל על הנאשם עונש של 4 שנות מאסר לצד רכיבי הענישה הנוספים שהוטלו על הנאשם 1 (מאסר על תנאי וקנס), בהיקפים זהים, ובנוסף עתרה להטיל על הנאשם גם עונש של פסילת רישיון נהיגה.

המאשימה עמדה בטיעוניה על הזהות הקיימת בין הנאשם לנאשם 1 ביחס לנסיבות ביצוע העבירה, ובשל כך הפנתה לטיעונים שטענה בהקשר זה בעניינו של הנאשם 1. במסגרת טיעוניה בעניינו של הנאשם 1 התייחסה המאשימה, בין היתר, לתכנון המוקדם, להתארגנות ולתיאום עם ספקי הסם המצרים, לחלוקת התפקידים בביצוע העבירה, להצטיידות ברכב שטח גנוב שסימני הזיהוי שלו הושחתו, לתעוזה בביצוע העבירה בגדר הגבול - מקום שנשמר על-ידי חיילי צה"ל ולסיכון שהיה קיים במידה והייתה הסלמה באירוע ולרווח המהיר שהיה צפוי להתקבל מביצוע העבירה. במסגרת טיעוניה המאשימה הפנתה גם לאינטרס הציבורי בהרתעת הנאשם ובהרתעת הרבים במיגור עבירות אלו ובחיזוק ושמירה של שלטון החוק.

5. ב"כ הנאשם עמד גם הוא על הזהות הקיימת בין הנאשמים ביחס לנסיבות ביצוע העבירה. ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש ההולם בעניינו צריך שינוע בין 18 ל-36 חודשי מאסר אך ציין כי ברור לו שבנסיבות

הקיימות מתחם העונש בעניינם של הנאשמים צריך להיות אחיד.

ב"כ הנאשם עתר לעונש של כ- 3 שנות מאסר. ב"כ הנאשם הפנה לגזר הדין שניתן בעניינו של הנאשם 1 ולהחלטה של בית המשפט שלא להשית עליו עונש של פסילת רישיון נהיגה ועתר לנהוג כך מאותם שיקולים גם בעניינו של הנאשם. ב"כ הנאשם הוסיף כי ממילא לנאשם יש עונש פסילה של רישיון נהיגה מתיק אחר.

ב"כ הנאשם טען כי אף שעברו הפלילי של הנאשם מכביד יותר משל הנאשם 1 יש לתת משקל לכך שבשונה מהנאשם, עברו הפלילי של הנאשם 1 כולל הרשעות בעבירות סמים לרבות בעבירה זהה לעבירה בה הורשע בתיק זה. ב"כ הנאשם טען כי אמנם הנאשם ביצע את העבירה עת היה אסיר ברישיון אך על כך הוא כבר נתן את הדין ו"השליש" שלו, שמשכו כ- 17 חודשים, הופקע והוא ירצה את העונש שיוטל עליו בתיק זה במצטבר לתקופה זו. בהקשר זה הפנה ב"כ הנאשם לגזר דינו של הנאשם 1 ולעובדה כי בית המשפט חפף 3 חודשים מעונש המאסר שהוטל עליו עם עונש מאסר אותו ריצה בתיק אחר. ב"כ הנאשם הפנה לכמות הסם, לסוג הסם, לחלקו של הנאשם ולכך שהוא שייך לחוליה החלשה הלוקחת את הסיכון בביצוע עבירת היבוא.

ב"כ הנאשם הפנה לנסיבותיו האישיות-משפחתיות של הנאשם ולכך שהוא נשר מלימודיו בכיתה ח', גדל במשפחה בת 13 אחים על רקע מצב סוציאקונומי נמוך תוך הזנחה משפחתית ומוסדית, עבד בעבודות מזדמנות, גדל לצד חברה שולית ללא הכוונה והסתבך כתוצאה מכך בביצוע עבירות רכוש. ב"כ הנאשם הוסיף כי לאחרונה נולדה לנאשם בתו הראשונה ובשל מצבו המשפחתי החדש התייחסותו אל הדברים היא שונה.

ב"כ הנאשם הבהיר כי בעניינו של הנאשם לא התבקש תסקיר של שירות המבחן בשל העובדה כי הליך שיקומי אינו רלוונטי במקרה של אסיר, ואולם לצד זאת טען כי יש שלב את הנאשם בהליך שיקומי במסגרת המאסר.

ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה שהוגשה בעניינו של הנאשם 1 לצורך תמיכה בטיעונו.

6. הנאשם אמר את דברו. הנאשם מסר כי הבין את הטעות שהוא עשה וכי הוא מביע צער על מה שעשה.

דין והכרעה

7. הגם ששני הצדדים סברו מלכתחילה כי מתחם העונש ההולם בתיק שונה (כל אחד לכיוונו) מזה שנקבע בעניינו של הנאשם 1, הסכימו הצדדים למעשה כי יש לקבוע מתחם עונש הולם דומה בעניינו של הנאשם לזה שנקבע בעניינו של הנאשם 1.

מטבע הדברים, בשים לב לנסיבות העניין ובשים לב לטיעוני הצדדים, הדין שיערך ביחס למתחם העונש ההולם יהא אפוא דומה לזה שנערך בעניינו של הנאשם 1.

סבורני כי מתחם העונש ההולם גם בעניינו של הנאשם צריך לנוע בין שלוש לחמש שנות מאסר. בקביעת המתחם

התחשבות בערכים המוגנים שנפגעו, במידת הפגיעה בהם, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ובפסיקה הנוהגת כפי שאפרט להלן.

8. הנאשם פגע בערכים המוגנים של הגנה על שלום הציבור ובריאותו. בשים לב לעובדה שהעבירה נעברה בגדר הגבול שבין מדינת ישראל למצרים (מה שמצריך הערכות והקצאת משאבים ביטחוניים תוך הסתתם מהתכלית הישירה של הגנה על גבולות המדינה) יש לתת את הדעת גם לפגיעה בערך המוגן של ההגנה על ביטחון המדינה.

9. נגע הסמים הוא נגע קשה ויש לפעול למגרו. התוצאות של עבירות הסמים הן תוצאות קשות ופוגעות הן פגיעה רוחבית במרקם החברה. נכון הוא הדבר לכל שרשרת מפיצי הסם והמסייעים בידיהם. בעניין זה יפים דבריו של השופט (כתוארו אז) מ' חשין בע"פ 6021/95 **אוקטביו נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 31.7.1997), פסקה 35:

"לעולם נזכור עבירת סמים מה היא, ומה הם ערכי-החברה שאנו נדרשים להגן עליהם. מעבר מזה עומדים המערערים - הם ואחרים שכמותם - אנשים שעניניהם אל בצע-כסף, ומעבר מזה עומדים צרכני הסם, אנשים אומללים שגופם ונפשם מכורים לסם. אותם עלובים תלו עצמם בסם, ואנשים רעים כמערערים מנצלים תלות זו עד-תום לגריפת כסף-רע לכיסיהם...למותר להזכיר את שרשרת העבירות הנדרש מעיסקאות הסם: צרכנים שאין הפרטה מצויה בכיסם פושטים על אחרים, שודדים אותם, פורצים לבתיהם, תוקפים אותם, והכל כדי להשיג מימון לרכישתו של הסם...מלחמת החורמה בעברייני סמים נמשכת והולכת. מלחמה קשה היא, מלחמה ארוכה, והיא כמלחמת ישראל בעמלק".

כחלק מהמאבק בנגע הסמים, יש צורך לטפל בתופעת יבוא הסמים ארצה, תופעה אשר מאפשרת הכנסתם והנגשתם של הסמים, שלא פעם מיוצרים מחוץ למדינה, אל תוך תחומי המדינה. לא בכדי ראה המחוקק את עבירת יבוא הסמים כאחת החמורות שבעבירות הסמים עת קבע לצדה עונש של 20 שנות מאסר.

יבוא סמים ממצרים הפך בעשור האחרון ל"מכת אזור" והיקף התופעה מצריך תגובה עונשית הולמת ומחמירה יותר כדי למגרה. בנוסף, ליבוא סמים דרך גדר הגבול עם מצרים, להבדיל מיבוא דרך נמל תעופה ממדינות המערב או דרום אמריקה, נלווה ממד ביטחוני, אשר אף הוא בתורו מצדיק תגובה עונשית מחמירה יותר. לעניין הברחות הסמים דרך גדר הגבול בין מצרים לישראל הדגיש בית המשפט העליון בע"פ 7437/02 **אבועאדי עטווה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 1.4.2003):

"לצערנו, הנתב של הברחת סם בכמויות ניכרות ממצרים לישראל הוא מקובל ונפוץ. ככל הנראה המעבר אינו קשה ורבים הם אלה המוכנים ליטול את הסיכון של חציית הגבול והעברת הסם, אף כנגד תמורה כספית מועטה. תופעה זו מחייבת תגובה עונשית הולמת שיהיה בה כדי להרתיע ולסכל את הפעילות העבריינית של יבוא הסם בדרך זו..."

כן ראו בעניין זה ע"פ 165/15 **סלים בן חסין תיהא בניאת נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 6.5.2015), פסקה 10 (להלן: "עניין בניאת").

10. מידת הפגיעה בערכים המוגנים בענייננו היא משמעותית. הנאשם, בשיתוף הנאשם 1 ואחרים, לרבות כאלה שפעלו מתוך שטח מצרים, פעלו יחד כדי להכניס לתחומי המדינה כמות משמעותית של סמים מסוכנים מסוג קנבוס (4 תיקים עם 54.24 ק"ג של סמים מסוכנים) דרך גדר הגבול שבין מדינת ישראל למצרים.

יבוא סמים דרך גדר הגבול שבין מדינת ישראל למצרים שהפך כאמור לתופעה נפוצה משליך גם על הסיכון המסוים שנוצר בהקשר של ביטחון המדינה והסטה של משאבים, לרבות צבאיים, ממשימתם העיקרית. אציין כי סיכון ביטחוני זה, הוא לא בגדר נתון תאורטי נעדר אחיזה במציאות. בעניין זה ראו ת"פ (מחוז-ב"ש) 37726-05-18 **מדינת ישראל נ' אל טוחי ואח'** (אתר בתי המשפט, 12.03.2019) שנדון לפני, שם הוקפצו כוחות ביטחון בעקבות ביצוע עסקת יבוא סם בגדר הגבול עם מצרים, כאשר במסגרת הקפצת הכוחות טנק התהפך וכתוצאה מכך חייל נהרג וחיילים נוספים נפצעו.

מן הצד השני נתתי דעתי לכך שבענייננו הסמים נתפסו ולא הגיעו ליעדם, כאשר חלק מהסמים טרם הועברו אל תוך שטח ישראל. כן נתתי דעתי בהקשר זה לסוג הסמים שיובא, שלא נמנה על הסמים ה"קשים".

11. בכל הקשור לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה נתתי דעתי לנזק שעלול היה להיגרם לו הסמים היו מגיעים לשווקים ולפוטנציאל ההסלמה הביטחוני של האירוע; לפגיעה בביטחון המדינה; לעובדה שהנאשם ביצע את העבירה יחד עם אחרים; לתכנון ולהתארגנות המוקדמים; לתעוזה בביצוע העבירות; להסתייעות של המשתתפים בכלי רכב; לניסיון שלו להימלט לאחר שהתגלו על ידי כוחות הביטחון; לסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירה (רווח מהיר) ולמשקל הסמים המשמעותי (54.24 ק"ג של סם קנבוס) שאמור היה להגיע לשווקים. באשר למשקל הסמים אציין, כי אכן, אין לערוך חישוב אריתמטי של עונש מאסר כנגזר ממשקל הסמים, ואולם כבר נקבע כי למשקל הסמים יש משמעות לא קטנה בשאלת העונש המוטל, וזאת כנגזר מפוטנציאל הנזק. בעניין זה ראו למשל 6409/12 **מדינת ישראל נ' אלגדיפי** (פורסם בנבו, 5.6.2013), פסקה 11.

ב"כ הנאשם טען, כי יש להקל עם הנאשם בשל חלקו של הנאשם בביצוע העבירות. לא מצאתי לתת לטענה זו משקל משמעותי בענייננו.

ראשית, מכתב האישום ה בו הודה הנאשם עולה כי חלקו של הנאשם בביצוע העבירות היה לא מבוטל. כך בסעיף 1 נכתב כי: **"...סיכמו ביניהם הנאשמים ואחרים...וביניהם גם תושבי מצרים...לייבא ממצרים"** בסעיף 2 נכתב: **"...הצטיידו הנאשמים, בפרטי לבוש לשם הסוואת זהותם וכן ברכב מסג ריזר..."** בסעיף 4 נכתב: **"...לשם ביצוע הייבוא, הגיעו הנאשמים באמצעות הרייזר אל הגבול והחנו את הרייזר..."**.

הנה כי כן, מכתב האישום בו הודה הנאשם עולה כי לנאשם היה חלק בתכנון, בתאום, בסיכומים, בהצטיידות, בהגעה למקום האירוע ובאיסוף הסמים.

שנית, בית המשפט העליון חזר ושנה כי יש להעניש ענישה כואבת כל חוליה בשרשרת הסם לרבות בעלי התפקידים ה"זוטרים". ראו למשל ע"פ 1282/07 **אילן בן אבו נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 25.7.2007), פסקה י':

"...לסמים אין רגליים; הם זקוקים למי שיכין אותם, ישווק אותם ויוביל אותם ליעדיהם המפוקפקים. כל חוליה בשרשרת פשע זו ראויה לענישה, ולענישה מכאיבה".

וכן, ע"פ 3820/09 **מדינת ישראל נ' חיים אוהיון** (פורסם בנבו, 06.09.2009), פסקאות 16-17 וההפניות שם:

"מן המפורסמות היא שמערכת הפצת הסמים נסמכת ונשענת על שירותיהם של אנשים רבים הממלאים לפעמים תפקידים של שליח או של בלדר. ברור שללא עזרתם של אלה לא הייתה המערכת הזאת מסוגלת לגרום את הנזק שהיא גורמת... ככל שחשוב לפגוע ישירות בספקי הסם לא פחות חשוב מכך להרתיע את העברתו על ידי בלדרים 'תמימים'. כבר נקבע על ידי בית משפט זה כי ככל שיוחמרו העונשים על בלדרים אלו, כך יש סיכוי שתפחת להיטותם להיענות לאותן הצעות..."

בענייננו אף בהנחה שהנאשם לא היה ממחוללי העבירה הרי שלא ניתן לומר שמעורבותו באירוע הייתה זניחה ושולית. ואחר כל זאת, וחרף האמור, גם בעניין זה של מידת המעורבות של הנאשם מצאתי להתחשב באופן מסוים בנאשם.

לקולה התחשבתי גם בסוג הסמים שיובאו (קנבוס) שכאמור אינו נמנה על הסמים ה"קשים" לעובדה כי בסופו של יום הסמים נתפסו ולא הגיעו לשווקים, כאשר חלקם כאמור נתפסו בצד השני של הגדר.

12. מעיון בפסיקה הנוהגת בעבירת יבוא הסמים, ניתן להבחין כי מנעד הענישה הוא רחב והוא תלוי בנסיבות ה"עושה" לרבות בגילו של הנאשם, בעברו הפלילי, בשאלה האם הוא עבר הליך שיקומי כמו גם בנסיבות ה"מעשה" לרבות בסוג הסמים ובמשקלם, בשאלה אם נלוו לעבירת הייבוא עבירות נוספות ואם כן אילו, באופן בו בוצע יבוא הסמים לרבות בשים לב לשאלה האם נלוו ליבוא ממד בטחוני.

בשים לב להערת פתיחה זו, אסקור להלן פסיקה נהוגת בעבירות יבוא במקרים דומים. אציין, כי מודע אני לכך שבפסיקה שתפורט להלן בחלק מהמקרים הורשעו נאשמים בעבירות נלוות, חלקן חמורות דוגמת הסתננות לישראל, ומאידך לכך שבחלק מהמקרים כמות הסמים שיובאה היא קטנה יותר. לכך יינתן כמובן המשקל המתאים.

בע"פ 7044/11 **חסין עבדאללה עבד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 17.6.2012) דחה בית המשפט העליון את ערעורם של נאשמים שהורשעו בעבירה של יבוא סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל של 80 ק"ג דרך גבול מצרים והסתננות והותיר על כנו עונש של 8 שנות מאסר.

בע"פ 6566/10 **סלים ורידאת נ' מדונת ישראל** (פורסם בנבו, 29.5.2019) דחה בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם שהורשע בעבירות של יבוא סם מסוכן מסוג חשיש במשקל של 18.5 ק"ג, קשירת קשר לביצוע פשע והסתננות מגבול מצרים והותיר על כנו עונש של 6 שנות מאסר.

בעניין **בניאת הנ"ל**, דחה בית המשפט העליון את ערעורם של שלושה בגירים (בע"פ 165/15), תושבי מצרים שהורשעו בעבירות של יבוא סם מסוכן מסוג חשיש במשקל של 87 ק"ג, דרך גבול מצרים ובהסתננות והותיר עונש של 8 שנות מאסר על כל אחד מהם. בית המשפט העליון קיבל את ערעורו של הקטין (בע"פ 193/15) [פורסם בנבו] שהורשע בעבירות דומות והמתיק את עונשו ל-39 חודשי מאסר חלף 48 חודשי מאסר.

בת"פ (מחוזי-ב"ש) 48660-07-13 **מדינת ישראל נ' אבו כף ואח'** (פורסם בנבו, 30.10.2014) גזר בית המשפט המחוזי על נאשמים שהורשעו בעבירה של יבוא סם מסוכן מסוג חשיש במשקל של 138.142 ק"ג מגבול מצרים ובהחזקת סם שלא לצריכה עצמית עונש של 5 שנות מאסר ועונשים נלווים. במקרה זה המדינה הגבילה את עצמה במסגרת הסדר הטיעון לעונשים של 7 שנות מאסר.

בת"פ (מחוזי-ב"ש) 8297/09 **מדינת ישראל נ' סלימאן חיוואט** (פורסם בנבו, 13.3.2011) גזר בית המשפט על הנאשם 1, תושב מצרים, שהורשע בעבירות של הסתננות ויבוא סם מסוכן מסוג חשיש במשקל של 49.428 ק"ג, עונש של 4 שנות מאסר ועונשים נלווים.

בת"פ (מחוזי-ב"ש) 9281-09-10 **מדינת ישראל נ' סלים גומעה** (פורסם בנבו, 26.4.2011) גזר בית המשפט המחוזי על הנאשמים, תושבי מצרים, שהורשעו בעבירות של הסתננות ויבוא סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל של 25 ק"ג עונש של 54 חודשי מאסר ועונשים נלווים.

בע"פ (מחוזי-ב"ש) 62396-07-17 **אל חוסה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 22.11.2017) דחה בית המשפט המחוזי את ערעורו של נאשם שהורשע לאחר שמיעת ראיות (על-ידי מותב זה) בעבירות של יבוא והחזקת סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל של 23.616 ק"ג, קשירת קשר לביצוע פשע, הפרעה לשוט, הסתייעות ברכב לביצוע פשע ועבירות תעבורה והותיר על כנו עונש של 4 שנות מאסר תוך שהוא מסכים עם המאשימה כי העונש נוטה לקולה.

ב"כ הנאשם הפנה כאמור לפסיקה שצרף ב"כ הנאשם 1.

בת"פ 1204-09-19 **מדינת ישראל נ' אל עבייאת** (לא פורסם, 20.10.2020) שניתן על ידי מותב זה) נדון הנאשם 1 לעונש של 30 חודשי מאסר בגין יבוא סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל של 120 ק"ג בסיועו של אחר, במסגרת הסדר טיעון "סגור" לעונש. סבורני כי אין מקרה זה משקף את מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות אלו. במקרה זה, וכפי שציין ב"כ הנאשם 1 בעצמו, מדובר בעונש חריג שניתן בנסיבות חריגות (שלוו במסמך סודי שהוצג לבית המשפט) במסגרת הסדר טיעון "סגור" שאין ללמוד ממנו על הכלל.

בת"פ (מחוזי ב"ש) 11493-03-20 **מדינת ישראל נ' אל עול ואח'** (לא פורסם, 14.2.2021) נגזר על נאשם, ללא עבר פלילי, עונש של 34 חודשי מאסר על יבוא של סמים מסוכנים מגבול מצרים מסוג קנבוס במשקל של 19.65 ק"ג וחשיש במשקל של 24.35 ק"ג במסגרת הסדר טיעון "סגור" אליו הגיעו הצדדים בעיקר בשל קשיים ראייתיים משמעותיים הקשורים במשקל הסם שיוחסה לו ולחלקו באירוע. בית המשפט ציין בגזר הדין כי: **"אין חולק כי הענישה המוטלת במסגרת ההסדר הינה ענישה מקלה...לצד זאת, משמגיעים הצדדים להסדר טיעון אשר בבסיסו קושי ראייתי משמעותי, הרי שהתערבות בית המשפט בהסדר אף מצומצמת יותר מאשר בהסדרים בכלל".**

גם בת"פ (מחוזי ב"ש) 44984-05-20 **מדינת ישראל נ' אלמעבדה ואח' (לא פורסם, 26.10.2021)** נדונו הנאשמים, שלא היה להם עבר פלילי, לשלוש שנות מאסר בגין יבוא של סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל קטן יותר (32.1 ק"ג) במסגרת הסדר טיעון "סגור". גם שם הייתה נסיבה חריגה (של פגיעה פיזית קשה שנגרמה לנאשמים במהלך ביצוע העבירה) שהיוותה חלק מטעמי ההסדר.

בת"פ (מחוזי-ב"ש) 48660-07-13 **מדינת ישראל נ' אבו כף ואח'** (לא פורסם, 30.10.2014) גזר בית המשפט עונש של 5 שנות מאסר על יבוא סמים מסוכנים מסוג חשיש במשקל של כ- 138 ק"ג מגבול מצרים. במקרה זה המאשימה הגבילה את עצמה במסגרת הסדר הטיעון לעונש של עד 7 שנות מאסר בשל קשיים ראייתיים שהתגלו בתיק.

בת"פ (מחוזי-ב"ש) 61642-10-20 **מדינת ישראל נ' עזאזמה ואח'** (לא פורסם, 13.5.2021) שניתן על ידי מותב זה, דובר גם כן על הסדר טיעון "סגור" במסגרתו גזר בית המשפט עונש של שנתיים מאסר על נאשם 1 ושנת מאסר על נאשם 2 שהורשעו בעבירה של סיוע ליבוא סמים מסוכנים מסוג חשיש במשקל של 215.8 ק"ג וקנבוס במשקל של 11.26 ק"ג. בית המשפט ציין כי מדובר בעונש מקל עד מאוד שנומק בקשיים ראייתיים ממשיים אליהם נחשף בית המשפט במהלך הליך ההוכחות. כאמור, שם הנאשמים הורשעו בעבירת סיוע ליבוא.

גם בתיקים הנוספים שצרף ב"כ הנאשם 1 ואשר אליהם הפנה ב"כ הנאשם 2 דובר בעיקר בתיקים בהם היו הסדרי טיעון "סגורים", חלקם בשל קשיים ראייתיים וחלקם בעבירות של סיוע ליבוא סמים מסוכנים.

13. לא מצאתי בעניינינו לחרוג ממתחם העונש ההולם אותו קבעתי ובתוך מתחם העונש ההולם מצאתי לתת משקל להודאת הנאשם ולחיסכון בזמן שיפוטי כמו גם לעובדה כי הנאשם הודה בכתב האישום אף ללא הסדר טיעון וללא ההקלות הנלוות על דרך הכלל להסדר טיעון, לנסיבות האישיות-משפחתיות המורכבות של הנאשם כפי שהביאם בא-כוחו ולפגיעה של העונש בו ובמשפחתו.

נתתי משקל גם לעברו הפלילי המכביד של הנאשם הכולל 7 הרשעות בין היתר בעבירות רכוש, איומים והפרעה לשוטרים ולעברו התעבורתי הכולל 16 הרשעות.

כן נתתי משקל לחומרה לגזר הדין שהוטל של הנאשם בעבירות רכוש ועבירות תעבורה לרבות הסתייעות של הנאשם ברכב גנוב לביצוע העבירות (מ/1, ת"פ 1103-05-17 מיום 01.02.2018) אותו צרפה המאשימה. כזכור, המאשימה ביקשה בטיעוניה לעונש שלא להפעיל את המאסר המותנה בן 8 חודשים שנגזר בין היתר על הנאשם אך ביקשה לראות בעובדה כי גם במקרה זה הסתייע הנאשם ברכב לביצוע העבירה כנסיבה מחמירה.

כן נתתי משקל לעובדה כי הנאשם ביצע את העבירה דנן לאחר שנידון בתיק קודם לתקופת מאסר ארוכה, עת היה בסטטוס של אסיר ברישיון ועת מאסר על תנאי ריחף מעל ראשו (שהצדדים סברו שאינו ניתן להפעלה במקרה דנן), מה שמלמד על הצורך בהרתעה אישית, לצד הצורך בהרתעת הרבים היפה בגזרה זו של עבירות. (ראו ע"פ 2194/14 אליהו בן שמעון נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו, 10.9.2014], פסקה 7 וההפניות שם).

14. אחידות הענישה

בעניינינו הושת על הנאשם 1 עונש של שלוש שנות מאסר וחצי בניכוי ימי מעצרו לצד ענישה נלוות. במסגרת חישוב ימי המעצר של הנאשם 1 הורתי כי ינוכו 3 חודשים (מתוך 6) בהם הנאשם 1 היה נתון במאסר בתיק אחר.

בע"פ 9545/09 אלדין נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 24.03.2010) נקבע כי עקרון אחידות הענישה מתייחס לשוויון בין נאשמים שאופי העבירות והנסיבות האישיות שלהם דומים:

"עקרון חשוב - אך לא יחיד - שעלינו לקחת בחשבון הינו עקרון אחידות הענישה. עקרון זה נגזר מעקרון שיוויון הנאשמים בפני החוק, ומורה כי על מצבים דומים מבחינת אופי העבירות והנסיבות האישיות של הנאשמים ראוי להחיל, במידת האפשר, שיקולי ענישה דומים... משמעות הכלל היא שמקום בו מורשעים מספר נאשמים באותה פרשה, ומעשיהם דומים, אחריותם המשותפת תבוא בעיקרון לידי ביטוי בעונש דומה שיוטל עליהם..." (דגש לא במקור, י' ל').

סבורני כי בענייננו הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות בין הנאשמים דומות. שניהם היו חלק מאותה תכנית עבריינית יחד עם אחרים ועם המצרים, שניהם הצטיידו בפרטי לבוש להסוואת זהותם, שניהם הסתייעו ברכב גנוב לביצוע העבירות ושניהם הורשעו בסופו של יום באותה עבירה.

גם בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לא מצאתי הבדלים מהותיים המצדיקים גזירת עונש שונה. שני הנאשמים לא ניהלו הליך הוכחות ושניהם הודו בכתב האישום המתוקן ללא קבלת "תמורה" מהמאשימה. אמנם עברו הפלילי של הנאשם מכביד יותר מעברו הפלילי של הנאשם 1, שלו הייתה הרשעה אחת קודמת, אך בשונה מהנאשם, ההרשעה הקודמת של הנאשם 1 היתה בעבירה דומה לעבירה שבענייננו (סיוע ליבוא סם מסוכן).

אף העובדה שהנאשם ביצע את העבירה דנן עת היה אסיר ברישיון אין בה כדי להצדיק במקרה דנן הטלת עונש מחמיר מזה שהוטל על הנאשם 1, לא כל שכן עת הנאשם נותן את הדין על כך שה"שליש" שלו, שמשכו אינו קצר, הופקע והוא ירצה אותו במצטבר לעונש המאסר שיוטל עליו בתיק זה (ראו סעיף 22א' לחוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א-2001).

מן הצד השני, יש לדחות טענת ב"כ הנאשם כי בשל הפקעת ה"שליש" ואופן ריצוי המאסר במצטבר כאמור, ראוי להקל עם הנאשם ביחס לנאשם 1 מבחינת תקופת המאסר שתוטל כדי ליצור שוויון עם הנאשם 1 שבעניינו נקבע כי מתקופת מאסרו ינוכו ימי מעצרו, לרבות תקופה של 3 חודשים בהם היה במקביל אסיר בתיק אחר.

כאמור, החלטתי היא להטיל על שני הנאשמים את אותם רכיבי ענישה ובאותו היקף, לרבות תקופת המאסר, ובכך ישמר עקרון אחידות הענישה הנדרש בענייננו. ההבדל בתקופת המאסר שירצו כל אחד מהנאשמים בפועל קשור בין היתר בהוראה המנדטורית ביחס לאופן ריצוי מאסר במצטבר לתקופת "שליש" שהופקעה. קבלת טענת ב"כ הנאשם בעניין זה מבקשת ליצור שוויון מדומה. אך מעבר לכך, ובפן העקרוני שהוא העיקר, העובדה שהנאשם ביצע עבירה חמורה תוך תקופת ה"שליש" לא צריכה להיזקק לזכותו.

15. באשר לעונש פסילת רישיון נהיגה לו עתרה המאשימה סבורני כי גם במקרה של נאשם זה יש לבכר את עמדת ב"כ הנאשם שכן כתב האישום לא מציין מי נהג ברייזר וספק זה ראוי שייזקק לזכותו של הנאשם. כן ראוי לזכור שרישיונו של הנאשם נשלל כבר במסגרת תיק קודם לתקופה לא קצרה.

16. לאור כל האמור, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. שלוש שנות מאסר וחצי. מאסר זה ירוצה במצטבר לכל עונש מאסר אחר אותו נושא הנאשם. ככל שהנאשם היה עצור בתיק זה ולא היה עצור או אסיר בתיק אחר במקביל (לרבות אסיר בגין הפקעת ה"שליש") תנוכה גם תקופת מעצר זו. למען הסר ספק, לא ינוכו ימי מעצר בהם היה הנאשם עצור בתיק זה וגם עצור או אסיר במקביל בתיק אחר (לרבות אסיר בגין "הפקעת השליש").

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מיום השחרור מן המאסר, שהנאשם לא יעבור עבירת סמים מסוג פשע.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מיום השחרור מן המאסר, שהנאשם לא יעבור עבירת סמים מסוג עוון.

ד. 5129371 קנס בסך 6,000 ₪ או 40 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בתוך שנה מהיום.

54678313

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ו חשוון תשפ"ב, 01 נובמבר 2021, במעמד הצדדים.